

23è CICLE DE SORTIDES DE CONÈIXER EL PLA DE L'ESTANY

3a sortida – diumenge 9 de novembre de 2025

Centre d'Estudis Comarcals i Centre Excursionista de Banyoles

SERINYÀ

Pla de Serinyà, forn de calç de Can Melca, horts del Pou, el Molinot, fonts d'en Cofí i dels Màrtirs, pou de glaç, font del Sagrat Cor i Bora Gran d'en Carreres.

Un cop hem deixat els vehicles a l'aparcament municipal de Serinyà, baixarem a la plaça de l'Ajuntament per sortir-ne pel carrer Joan Carreras cap a la dreta. Davant tenim la masia de can Carreres (s. XIV-XVIII), un edifici de planta rectangular on destaca una galeria porticada adossada a migdia. Seguidament travessarem el Serinyadell (o el torrent, simplement, per a la gent de Serinyà) per un pont, tot observant els rentadors que ens queden a l'esquerra. Trenquem en aquesta mateixa direcció com si anéssim a entrar a les instal·lacions de la depuradora d'aigües residuals del poble, però abans d'arribar al portal ens desviem a la dreta per un corriol que s'enfila darrere d'una àrea de contenidors. Aquesta drecera ens permet accedir a la part final del carrer del Torrent en uns pocs minuts i tot seguit, tombant a l'esquerra, arribar al **pla de Serinyà**. Aquest pla és una àmplia zona de camps de conreu amb molt bones vistes cap a la Mare de Déu del Mont i altres muntanyes de la Garrotxa, i també cap als Pirineus amb part del massís del Canigó fins al Puigmal, o l'ermita de Santa Magdalena en una carena propera més baixa.

Travessarem el pla de Serinyà per l'esquerra, passant pel davant del portal de can Melca. Entrem al bosc i baixem lleugerament. Molt aviat ens desviem a l'esquerra per davallar en direcció al torrent. Un corriol, de pujada a la dreta, ens durà a contemplar una petita bauma (o balma). Continuant la baixada, en pocs minuts trobarem a la dreta i excavat en un talús amb el subsòl argilós el **forn de calç de Can Melca**. Conserva la seva estructura circular i part del voral de pedra, però ha perdut la porta d'accés. Té un diàmetre de 2,8 metres i una alçada total de 2,6 metres.

Reulem fins a retrobar el corriol que ens permetrà arribar, amb un tram final de baixada amb més pendent i en no gaire bon estat de conservació, als **horts del Pou**. Els horts, que havien fet goig de veure, actualment estan força abandonats, fins al punt que fins i tot costa de travessar l'espai que ocupaven. En sortim pel que resta del camí carreter que hi accedia i ens desviem a la dreta. Aviat passem per sota de l'edificació del **Molinot**, o molí petit de Ca n'Illa, un dels molins que s'accionava amb l'aigua del torrent i que havia estat una indústria farinera. L'edifici està molt deteriorat però a la llinda de la porta oest escara hi podem llegir l'any de la seva construcció: 1802. El molí va estar en funcionament fins a 1932.

Tenim molt a prop el Ser, que poc més amunt ha rebut les aigües del Serinyadell. Pocs metres passat el Molinot, hi ha la **font d'en Cofí**, normalment seca i actualment força embardissada. Una mica més avall trobem la **font dels Màrtirs**, que sol rajar sempre. En els murs que l'envolten hi ha llengua de cérvol, una falguera de color verd clar, habitual en zones ombrívols.

Desfem camí fins a trobar el que sortia dels horts del pou i el seguim en direcció ponent. Gairebé no ens n'adonarem, però estem travessant la part final del Serinyadell per un pont sense baranes, d'una alçada considerable. Ens separem del camí per accedir a l'indret de la casa del Pou, gairebé desapareguda i coberta de bardissa. Al costat d'aquest antic habitatge, hi trobem l'explicació del seu nom: un **pou de glaç** en bon estat de conservació, malgrat la vegetació que s'entesta a tapar-lo. Té forma circular i fa

sis metres de diàmetre per vuit de fondària, més els tres metres de la coberta de volta semiesfèrica. El pou té dues boques, una que servia per entrar els blocs de glaç i l'altra per treure'ls. Anys enrere, a l'antiga porta de llevant, hi havia una llinda que indicava la data de la seva construcció, el 1685. El pou de glaç s'utilitzava per dipositar i conservar els blocs de gel que es treien a l'hivern d'unes basses que hi havia a prop. El volum aproximat d'aquest forn ple fins a la boca seria d'uns 200 metres cúbics. Els blocs, dins del pou, se solien separar amb palla o altres materials per evitar que es fonguessin i poder-los guardar per a l'estiu. El comerç del gel va tenir el seu punt àlgid entre els segles XVII i XIX.

Sortim d'aquest indret pel mateix camí per on hi hem arribat i aviat marxem paral·lels a la carretera C-66 sense creuar-la, fins arribar a una cruïlla de quatre camins. Tombem a l'esquerra seguint les marques blanques i vermelles del GR-1. Abans de l'entrada de la torneria Santamaria, en enfilem a la dreta continuant pel GR per deixar-lo al cap d'un parell de minuts i agafar el primer corriol que trobem, ara a l'esquerra.

Enllaçant corriols, arribarem a la **font del Sagrat Cor**, que no sol deixar de rajar mai. Desfem camí i anem pujant en direcció sud-est. Quan arribem a tocar d'un cingle, prenem un caminet a la dreta que ens durà, de pujada, a la **Bora Gran d'en Carreres**, un abric obert de conglomerats. Bora és un nom preromà que significa cova i que ha quedat preservat en la toponímia de les cavitats del nord de Catalunya. La Bora Gran d'en Carreres va ser descoberta l'any 1866 i és un dels jaciments més interessants de l'última etapa del paleolític superior (entre 11 i

16.000 anys enrere). Les restes en pedra que s'hi han trobat són majoritàriament de sílex, un material importat, ja que en les nostres comarques no se n'hi trobava.

Un cop vista aquesta interessant balma, retornem al corriol per on veníem i continuem cap a la dreta, per un espai ombrívol i fresc, amb el Serinyadell sota nostre. Després d'un tram graonat enforquem amb un camí més ample que prendrem cap a l'esquerra per acabar d'arribar en pocs minuts al poble.